

Szerkesztőség:

Az arad-csanádi egyesült vasutak... Bérmenten leveleket csak ismert...

Kiadóhivatal:

Az arad-csanádi egyesült vasutak... Az arad-csanádi egyesült vasutak...

Megjelenésének és újságok ára in.

Előfizetési árak:

Table with subscription rates: 1 évre 12.- fr., 6. - fr. fél évre, 6. - fr. 1 óra.

Hirdetések díja:

8 hasábos poszter egyzari hirdetés... Nyiltetté sor 15 krajczár.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Elég volt.

Arad, márczius 20.

A képviselőház tegnapi ülésében a botrány elérte tetőpontját. Azok, a kik jelenetek, csuful felsültek...

A fővárosi sajtó is majdnem egyhangulag elítéli Eötvös fellépését. Azt mondják, hogy a vak, féktelen szenvedély műve volt ez.

De istenek hála, a merénylet meg-hiusult, s talán észre tér már most az ellenzék is.

Tisza Kálmán fényes elégtételt kapott. Fényesebbt alig lehetett remélni. A vádlókból lettek vádlottak...

A politikai élet küzdelmeiben az igazságtalanságot pótolhatja az ügyesség, a tartalmi fogyatkozások az ékes-szólás, a politikai érzék hiányát az ötle-tek gazdagsága.

S a magyar parlament minden pártja a belső elkedvetlenedés, az er-

kölsi kellettenséggel érte halotta a vádakat s mikor azok ellen a legtelje-ssebb férfiaság, a legnagyobb önért-zet, a foltatlan multja tisztaságában...

A közlekedési miniszter érelyes szavait, melyekkel a jelenet hatályossá-gát emelte, nem dicsérhetjük eléggé. Baross Gábor abból a nemzedékből...

S így a támadás nem azokra lett diadal, kik diadalt reméltek tőle. A támadás azokat sujtotta, a kik kezdeményezték.

A magyar törvényhozás minden ko-moly tényezője megtagadta, hogy azo-nosítsa magát vele. Az ülés vége után bekövetkezett sajnós jelenet alkalmából újra megki-sérült majd felzavarni a szenvedélyeket.

A főrendiház kedden tartott rövid ülésében vita néki elfogadta az állami italmérését...

kártalanításáról szóló, 1888 évi XXXVI. tczikelei a kártalanítási igény bejelentésére...

Elek Gusztáv nyilatkozata. Elek Gusztáv honvédszávezredes a következő leve let intézte a képviselőház elnökéhez: „Kegyelmes ur! A képviselőház f. é. márczius hó 18-iki ülésén Polónyi Géza képviselő ur egy, a honvédelmi miniszter ő nagyméltósága és köztem lefolyt ügyet em-lített föl.

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésének végén nagyérdemű jelenetek fejlődtek ki, oly jele-tek, melyek a magyar politikai élet tiszt-teességére tesznek s ez az ellen véteti aka-rók elleni felindulásának őszinte, keresetlen magukról előállt nyilatkozásai voltak s me-lyek nemcsak abban az irányban hatottak...

Már napok óta hirdették, hogy T i s z a személye ellen oly támadás készül az ellenzék részéről mely minden eddigi támadásnál komolyabb lesz, mert a „minis-terelnök — eddig még elvadultabb ellen-felei által sem érintett — személyes becsü letét fogja érinteni.

A helyzet első nehézséget Chevas-satné derítette fel előtte, ki pont hat óra-kor hozta fel neki az ebédet, ahogy azt az első napokban megállapították.

A tiszteltreméltó portánál oly részt-vevő arczot öltött, hogy az ember megge-küdt volna arra, hogy könyök vannak szemében. — Nos! szép kisasszonyom, — kérd-zősködék legédeskésebb hangján, — ön-nek tehát valami kis perpatvara vol-ki imént azzal a drága Maxime urral? . . .

De a vár választ nem jött. — Reméljük, — folytatá ekkor, — hogy ez a kis harag hamar el fog mulni . . .

— Nem! — Milyen szigorú ön! kiáltott fel Chevasatné. Különböz az ön do'ga. . . Csak azt kérdem, hogy fogja ügyét rendbe hozni.

— Miért? — Teringgett! . . . hogy megél-hessen. — Nyugodjék csak meg, jó asszony, majd megtalálom én annak a módját.

Tapasztalt személy léte és a ki tudja, mit jelent gyakra az a szó: „élni” a szegény elhagyatott leányoknak, a ház-mesterné komolyon fejt ráta.

— Annál jobb, — felelt, — annál jobb! csak hogy én számára egyebet nem látok mint egy csomó adósságot . . .

— Adósságot! . . . — Természetesen! Az itt felállított bu-torok, még nincsenek kifűzve a kárpitosnak.

— Hogyan, a butorok? . . . — Persze . . . Maxime urnak kellett volna megfizetni, de attól a peroztól fogra,

melegetett, rejtélyes képpel előkészített tá-madási terv, a melyre vonatkozólag az el-lenzéki képviselők még külön conventicu-lumokat is tartottak, a b i h a r i v a s u t a k építésére vonatkozik.

E t t v ö s Károly képviselő jelentett be ez ügyben sürgős interpellatiót, mely a mai ülés végén nyújtott be. Eötvös ez inter-pe-laezőban azzal védte Tiszát, hogy a komádi birtokának 1883-ban történt eladá-sakor, midőn azt kötötte ki az eladási fel-telek közt, hogyha a birtok területét vasut érintené, a birtok eladási ára 23,000 forinttal nagyobb lesz, mely feltétel a szerződésbe nyíltan kikötötték az telekkönyvileg is be-táblázottak, miniszterelnöki és belügyminis-teri befolyását illetéktelenül használta ki saját anyagi érdekei előmozdítására.

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésének végén nagyérdemű jelenetek fejlődtek ki, oly jele-tek, melyek a magyar politikai élet tiszt-teességére tesznek s ez az ellen véteti aka-rók elleni felindulásának őszinte, keresetlen magukról előállt nyilatkozásai voltak s me-lyek nemcsak abban az irányban hatottak...

Már napok óta hirdették, hogy T i s z a személye ellen oly támadás készül az ellenzék részéről mely minden eddigi támadásnál komolyabb lesz, mert a „minis-terelnök — eddig még elvadultabb ellen-felei által sem érintett — személyes becsü letét fogja érinteni.

A helyzet első nehézséget Chevas-satné derítette fel előtte, ki pont hat óra-kor hozta fel neki az ebédet, ahogy azt az első napokban megállapították.

A tiszteltreméltó portánál oly részt-vevő arczot öltött, hogy az ember megge-küdt volna arra, hogy könyök vannak szemében. — Nos! szép kisasszonyom, — kérd-zősködék legédeskésebb hangján, — ön-nek tehát valami kis perpatvara vol-ki imént azzal a drága Maxime urral? . . .

De a vár választ nem jött. — Reméljük, — folytatá ekkor, — hogy ez a kis harag hamar el fog mulni . . .

— Nem! — Milyen szigorú ön! kiáltott fel Chevasatné. Különböz az ön do'ga. . . Csak azt kérdem, hogy fogja ügyét rendbe hozni.

— Miért? — Teringgett! . . . hogy megél-hessen. — Nyugodjék csak meg, jó asszony, majd megtalálom én annak a módját.

Tapasztalt személy léte és a ki tudja, mit jelent gyakra az a szó: „élni” a szegény elhagyatott leányoknak, a ház-mesterné komolyon fejt ráta.

— Annál jobb, — felelt, — annál jobb! csak hogy én számára egyebet nem látok mint egy csomó adósságot . . .

— Adósságot! . . . — Természetesen! Az itt felállított bu-torok, még nincsenek kifűzve a kárpitosnak.

— Hogyan, a butorok? . . . — Persze . . . Maxime urnak kellett volna megfizetni, de attól a peroztól fogra,

hogy összehasonlottak egymással . . . ugy-e az magától értetődik? Henriette tudta annyira uralni magát, hogy ezen aljas beostelenségére még választ is adott a nyomorult asszonynak.

— Hány franknyi ára butor van itt? — kérdezősködék. — Nem tudom . . . talán öt vagy hat száz franknyit . . . minden olyan drága.

Osszesen a buto megérhetett talán százötven vagy kétszáz frankot. — Jól van, megfizetem, — jelenté ki Henriette. A kárpitos csak várakozik még negyvennyolc órá.

— Oh, mindenesetre. Meggyőződve, hogy ez az édeskés me-gara Brévántól van megfizetve azért, hogy őt kikémlelje, a szegény fiatal leány nyu-godt külsőt színelte. Sőt mindjárt ebédután ötven frankot akart kifizetni, melylyel hátra lékban volt öt napi étkezésére.

De mihielyt a há-mesterné kiment a szegény fiatal leány egy székre hanyatlott és megtörtén mormogá: — El vagyok veszve.

Valóban minő segédforrása maradt meg neki, mire határozza el magát. Térjen vissza atyjához, könyörögjön Sa-rah grófnő könyörültséért? . . . Oh egy ilyen megaláztatásnál a halál édesebbnek tűnt fel előtte.

Es kölönböz nem tette volna-e ki ma-gát sir Tom öldrészének az által, hogy Maxime elől a de la Ville-Haudry palotába menekült. Hívja fel segítségére családjának vala-melyik régi barátját? . . . De kit? . . . Jobban kétségbeesve, mint a hajótörést szenvedett, Henriette azon törte a fejét, hogy kihez forduljon.

Fájdalom! ugyezolván, senkit sem is-mert! . . . Mióta anyja meghalt és ő egyedül élt, senki sem emlékezett rá, vagy ha meg is emlékezett róla, vagy ha meg is emlékezett róla, az csak azért történt, hogy a szegény leányt rágalmazták! . . . Egyedüli barátjai, az egyedüliek, a kik kezökbe vették volna ügyét, Champdoce herczeg és herczegnő, Olaszországban tar-tózkodtak.

telen volt bevallani, hogy a Tisza elleni gyanusítást komolynak nem tekintheti, is-mételve föluzgott: „Tehát vonja vissza! kérjen! boosánatot.” Eötvösnek, ki egyik felszólalásában csodálkozását fejezte ki, hogy Baross úgy „felrótyent”, Baross közlekedési miniszter azt válaszolta, hogy ő ugyan indígnálódva beszélt, erre oka is volt, de fel nem „rótyent”, azt azon-ban őrvendőv konstatálja, hogy Eötvös fel-sült: úgy szólna az egész ház zúgó he-lyeslése szolgált válaszul. A szavazásnál az egész kormánypárt, az egész mérsékelt el-lenzék, a szélsőbal vezérei a tudomásul vétel mellett szavaztak, csak az ismert bot-rányhajászó gárda tilt lehorogasztott fölvel helyen.

A szavazás után még érdekesebb jele-net következett. Károlyi István gróf, az elnököt szót kért, és az elnök azt neki a ház hozzájárulásával megadta. Ká-rolyi nehány, gondolkodozás módjának örök becsületére szolgáló bevezető szó után mely megbotránykozásnak adott kifejezést e személyes támadások és gyanúsítások el-lenében; kimondta, hogy bármennyire o-lyenek is válassza a pártok politikai vé-leménykülönbségek által, azokat, a kik a har-cot ily térré viszik, az ország nem követi s ha ugy teszik föl a kérdést: becsü-letes-e Tisza Kálmán, az egész ország, alig számot tevő kivétellel, szóló pártján lesz, a ki azt mondja, hogy igenis az. In-dítványozza, hogy a ház a történt gyanusí-tást egyhangulag utasítsa vissza. Leírhatlan jelenet fejlődött ki erre. Az ellenzék (sietni akart ki a teremből. Az idő már félgyöre járt. Az elnök is fölemelkedett helyéről. A többség azonban zajosan követelte az indít-vány tárgyalását, határozata emelését. Az elnök ujra elfoglalta helyét. Károlyi gróf sietve készítette el indítványa írásbeli szö-vegét, melyet több más képviselő is aláírt. Az ellenzék, mely tisztában volt vele, hogy e Tisza ellen intézett támadás egész ő reá-eaik vissza, nem tudta mi tevő legyen.

Vége Polónyi kérte a házat s a miniszter elnököt, hogy a házszabályokra való tekintettel, álljon el az azonnal való tárgyalás től, mibe a miniszterelnök beleegyezett. A ház ülése nagy izgalom között négy óraker-véget ért.

Országgyűlés.

A képviselőház mai ülésének végén nagyérdemű jelenetek fejlődtek ki, oly jele-tek, melyek a magyar politikai élet tiszt-teességére tesznek s ez az ellen véteti aka-rók elleni felindulásának őszinte, keresetlen magukról előállt nyilatkozásai voltak s me-lyek nemcsak abban az irányban hatottak...

Már napok óta hirdették, hogy T i s z a személye ellen oly támadás készül az ellenzék részéről mely minden eddigi támadásnál komolyabb lesz, mert a „minis-terelnök — eddig még elvadultabb ellen-felei által sem érintett — személyes becsü letét fogja érinteni.

A helyzet első nehézséget Chevas-satné derítette fel előtte, ki pont hat óra-kor hozta fel neki az ebédet, ahogy azt az első napokban megállapították.

A tiszteltreméltó portánál oly részt-vevő arczot öltött, hogy az ember megge-küdt volna arra, hogy könyök vannak szemében. — Nos! szép kisasszonyom, — kérd-zősködék legédeskésebb hangján, — ön-nek tehát valami kis perpatvara vol-ki imént azzal a drága Maxime urral? . . .

De a vár választ nem jött. — Reméljük, — folytatá ekkor, — hogy ez a kis harag hamar el fog mulni . . .

— Nem! — Milyen szigorú ön! kiáltott fel Chevasatné. Különböz az ön do'ga. . . Csak azt kérdem, hogy fogja ügyét rendbe hozni.

— Miért? — Teringgett! . . . hogy megél-hessen. — Nyugodjék csak meg, jó asszony, majd megtalálom én annak a módját.

Tapasztalt személy léte és a ki tudja, mit jelent gyakra az a szó: „élni” a szegény elhagyatott leányoknak, a ház-mesterné komolyon fejt ráta.

— Annál jobb, — felelt, — annál jobb! csak hogy én számára egyebet nem látok mint egy csomó adósságot . . .

— Adósságot! . . . — Természetesen! Az itt felállított bu-torok, még nincsenek kifűzve a kárpitosnak.

— Hogyan, a butorok? . . . — Persze . . . Maxime urnak kellett volna megfizetni, de attól a peroztól fogra,

hogy összehasonlottak egymással . . . ugy-e az magától értetődik? Henriette tudta annyira uralni magát, hogy ezen aljas beostelenségére még választ is adott a nyomorult asszonynak.

— Hány franknyi ára butor van itt? — kérdezősködék. — Nem tudom . . . talán öt vagy hat száz franknyit . . . minden olyan drága.

Osszesen a buto megérhetett talán százötven vagy kétszáz frankot. — Jól van, megfizetem, — jelenté ki Henriette. A kárpitos csak várakozik még negyvennyolc órá.

— Oh, mindenesetre. Meggyőződve, hogy ez az édeskés me-gara Brévántól van megfizetve azért, hogy őt kikémlelje, a szegény fiatal leány nyu-godt külsőt színelte. Sőt mindjárt ebédután ötven frankot akart kifizetni, melylyel hátra lékban volt öt napi étkezésére.

De mihielyt a há-mesterné kiment a szegény fiatal leány egy székre hanyatlott és megtörtén mormogá: — El vagyok veszve.

Valóban minő segédforrása maradt meg neki, mire határozza el magát. Térjen vissza atyjához, könyörögjön Sa-rah grófnő könyörültséért? . . . Oh egy ilyen megaláztatásnál a halál édesebbnek tűnt fel előtte.

Es kölönböz nem tette volna-e ki ma-gát sir Tom öldrészének az által, hogy Maxime elől a de la Ville-Haudry palotába menekült. Hívja fel segítségére családjának vala-melyik régi barátját? . . . De kit? . . . Jobban kétségbeesve, mint a hajótörést szenvedett, Henriette azon törte a fejét, hogy kihez forduljon.

Fájdalom! ugyezolván, senkit sem is-mert! . . . Mióta anyja meghalt és ő egyedül élt, senki sem emlékezett rá, vagy ha meg is emlékezett róla, vagy ha meg is emlékezett róla, az csak azért történt, hogy a szegény leányt rágalmazták! . . . Egyedüli barátjai, az egyedüliek, a kik kezökbe vették volna ügyét, Champdoce herczeg és herczegnő, Olaszországban tar-tózkodtak.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárcaja.

(Márczius 20.)

Romanczéro.

Ötven év, hogy utolszor láttalak egy házban, Te még hozd még viseléd, Nekem még nem volt szakdlom.

Te tís éves, én több öttel, Mind a ketten úde arczaal, Boldogok: ha megkínáltak Limonáddal vagy narancscaal.

Jó szülím úgy örtéltek, Mikor vígan táncsra keltünk, S a mulató publikumtól Dicséretet s tapsot nyertünk.

Voltak, kik bízattni kezdtek, Ezt költő: csak előra! Söt tréfanak megjegyztek: „Mily színos pár lesz belőle”.

S én egy hadnagytól tudtam meg, Hogy vig dáma lett belőle.

Tavaly nyáron Bukarestben A piarcon járva kelve, Megszóltt egy görbe asszony, Ossz fűrtök s rőczokkal kelve.

S szólt: tudnod én megmondani, Hol láthatnád Carmen Syledd, A ki oly szépen tud írni, Ismerve a heleké titkét.

Aztdn magd bemutatta, Nem férje, de család nevén, S én öt rőgnő felismerem, A nagy borsóval a fűlten.

S azzal mentem és pakoltam, Még az nap vasútra úbe, Se rizskásával, se síve.

Lauka Gusztáv.

Az aranyos klick

(Gaboriau regénye.)

— „Aradi Közlöny” számára franczából fordította: — W. Ph. XVII. (71. folytatás.)

Egy pillanatil ugyan kétkedett benne, de a bizalom, a hit csak visszajött ismét értetlenül. Jőzan esze azt mondta neki, hogy ha Dani valóban imádta volna Sarah grófnét, az ő ellenségei, sir Elgin Thomas és Brévan Maxime nem fűrdöztek volna annyit, hogy azt neki bizonyítsák.

ama első pillanatát érte el, mely a hősiés gondolatok sugálja, de elpalszolja a le-győzni való akadályokat.

A helyzet első nehézséget Chevas-satné derítette fel előtte, ki pont hat óra-kor hozta fel neki az ebédet, ahogy azt az első napokban megállapították.

A tiszteltreméltó portánál oly részt-vevő arczot öltött, hogy az ember megge-küdt volna arra, hogy könyök vannak szemében. — Nos! szép kisasszonyom, — kérd-zősködék legédeskésebb hangján, — ön-nek tehát valami kis perpatvara vol-ki imént azzal a drága Maxime urral? . . .

Meggyőződve a vesztélyől, vagy leg-alább a magyarázat haszalatagáról, Hen-riette egyszeren azt felelte: — Igen, asszonyság.

— Sejtettem, — kezdé újra a portás né, — mikor Maxime urat lejónni láttam öntől oly hosszú arczaal mint a karom. Mert az a fiatal ember önt szereti, igen, ön ezt ehibeti, ha én mondom, mert van ismeretem az ilyen dolgokban . . .

A jó asszony választ várt, mert beszé-ló tehetsége mindig nagy hatással volt a lakókra. De a vár választ nem jött.

— Reméljük, — folytatá ekkor, — hogy ez a kis harag hamar el fog mulni . . . — Nem! — Milyen szigorú ön! kiáltott fel Chevasatné. Különböz az ön do'ga. . . Csak azt kérdem, hogy fogja ügyét rendbe hozni.

— Miért? — Teringgett! . . . hogy megél-hessen. — Nyugodjék csak meg, jó asszony, majd megtalálom én annak a módját.

Tapasztalt személy léte és a ki tudja, mit jelent gyakra az a szó: „élni” a szegény elhagyatott leányoknak, a ház-mesterné komolyon fejt ráta.

— Annál jobb, — felelt, — annál jobb! csak hogy én számára egyebet nem látok mint egy csomó adósságot . . .

Vadnay Andor: Ez ám az őrlt róka! (Zaj) mozgás a szélsőbalon és felkiáltások: Be akarja magát hizlelni a kormány kegyébe!)

Eötvös Károly ezután még tovább beszélt a miniszterelnök eljárásának alakulásától. Tiszta Kálmán miniszterelnök: Eötvös alaki kifogása nem állhat meg. Az érdekeltségét távolmaradás akár bírónál, akár még inkább közigazgatási testületnél, meggyében és városokban, még eddig nem ment annyira, hogy ne lehessen azt a közérdekkel megegyeztetni, hogy valaki, ha egy megyének egy vidéknek lakik, vagy bír, olyan utnak létrejöttét előmozdítsa, amely történetesen az ő birtokát is érinti. (Elnök helyeslés és tetszés a jobboldalon.)

Tisza Kálmán miniszterelnök: (Halljuk! Halljuk!) Azonnal kíván válaszolni. Abban a nézetben nem osztozik, hogy egy miniszter vállalkozó is lehet, — de azt helyesli, hogy a miniszter támogatáson egy vállalatot, mely esetleg neki is használ, feltéve, hogy erre illetékes és nem csupán a saját érdekből teszi. (Helyeslés jobbról.) Senki se kívánhatja a miniszterrel, hogy egy vállalat, mely egy vidék életére érte, csak azért ellenezzen, mert belőle neki is lehet haszna esetleg. (Helyeslés jobbról, ellentmondás balról.) A dologra nézve megjegyzi, hogy az állami kedvezmények törvényén alapulnak a benne az összes bírhari vasutak részeseitettek. Így a 300,000 forint állami se gely a törvény világos szavai szerint a nagyváradi-erzményfalvai vasutak adatott, melynek vállalkozói félmilliót kértek. A nagyváradi vasút ebből egy fillért se kapott. E segély fejében 600,000 forint költsége a Püspökáldányi lerakandó második vágányak lett megtakarítva. (Elnök tetszés jobbról.)

Eötvös Károly megjegyzi, hogy a miniszter még sem közölte a kóti vasút forgalmi adatait. A vasutak dolgában szóló elismeri a minisztert szakértőnek, de a ma gasabb politikai erkölcsről a miniszternek semmi fogalma sincs. (Ugy van! a szélső baloldalon.)

Elnök föltézi a kérdést, hogy a ház tudomásul veszi-e a miniszterelnök válaszáat? A ház nagy többsége a választ tudomásul veszi. (Felkiáltások jobbfelől: A közlekedési miniszter válasza közölköztetni fog a miniszterrel. Zaj.)

Baross Gábor miniszter megjegyzi, hogy ő is tudomásul vétetni kérte válaszáat. (Zaj. Felkiáltások jobbfelől: Tudomástul vesszük!)

Elnök föltézi szavazására a közlekedési miniszter válaszáat is. A ház többsége ezt szintén tudomásul veszi.

Károly István gróf kíván szólni. Károly István gróf: Én pártonlivói vagyok, a 14. §-en szavaztam és a 25. §-en is szavazni fogok, mert megjegyződésem, hogy ez a törvényjavaslat így nem hódos a házra. De azért tovább nem megyek; nem megyek oddig, a meddig előtt nem Eötvös Károly képviselő ur ment, a személyes gyanusítások terére. (Zajos helyeslés jobbfelől.) Oda nem fogom őt közelebbi és meg vagyok győződve, hogy nekem van a legnagyobb pártom az országban, ha ezt a kérdést vetem fel, hogy becületlen embernek tartják e Tisza Kálmánt vagy sem. (Hosszantartó zajos helyeslés és éljen és a jobboldalon. Nagy mozgás a szélső baloldalon.) Az én zászlóm az a jelölés: „Legyen igazság!” és ezen nemes értelemmel hívom a t. házat, mondja ki egy akarttal, hogy ezen gyanusítás visszautasítja (Hosszantartó zajos helyeslés jobbfelől és felkiáltások: Mondják ki! Halljuk az elnököt: Nagy mozgás a szélső balon.)

Elnök: A napirend ki lépni merítve, az tétlét bezárom. (Helyét elhagyva, távozni később. Elnök felkiáltások a jobboldalon és a közepén: Halljuk! Halljuk a határozatot! Az elnök helyét újabb elfoglalja.) En nem bocsáthatok szavazásra oly indítványt, mely irásban nem adatott be. (Helyeslés a szélsőbalon és felkiáltások ugyanott: Elhagyta helyét az elnök. Vége az ülésnek!)

En nem zárhatom be az ülést: a ház határozata nékélki; távozni készhellem, az igaz, de ha a ház kívánja az ülés folytatását, folytatjuk. Ezt azoknak mondom, a kik azt mondták, hogy helyemet elhagytam. (Nagy zaj.)

Károly István gróf: (írásban beadja az indítványt.) Polónyi Géza: A házszabályokhoz kívánok szólni. (Szüneti nem akaró nagy zaj. Felkiáltások a szélsőbaloldalon: Az elnök már bezárta az ülést. Ellenmondások jobb felől. Halljuk! Halljuk!)

Elnök: T. ház! Nekem nincs jogom, magamtól az ülést bezárni, én az ülést a ház határozata értelmében zárom be. (Elnök helyeslése jobbfelől. Nagy zaj és mozgás a szélsőbaloldalon.) Minthogy én csak azt tehetem, a mit a ház kíván, és pedig azt ki ványa, hogy ne zárjam be az ülést, kötelem sémem ezt megtenni és akkor Polónyi Géza képviselő urnak joga van a házszabályokhoz hozzászólni. (Halljuk! Halljuk!)

Polónyi Géza: A házszabályokra hivatkozva figyelemzveti a házat, ne alkossen praecedens arra, hogy egy, esetleg alakult többség megszavazza a kisebbséget. A házszabályok értelmében Károly István gr. indítványát ki kell nyomtatni és napirendre kell tüzni. (Nagy zaj és ellenmondások jobbfelől.)

Tisza Kálmán miniszterelnök: T. képviselőház! Semmi esetre sem kívánatos, hogy rögtönzött határozatok hozassanak a házban és én a magam részéről, a mi elég teltt önzéretemen kívül kaphattam, az indítvány megtétele (Zajos éljenszés a jobb oldalon.) és azon fogadtatás által, a melyben az részeltél, (Zajos éljenszés jobbfelől. Zaj a bal- és szélsőbaloldalon.) és hogy ezen szabályokkal, bár nem ellenkező, de nem ezelszerű praecedens az én nevémmel össze ne köttessék, arra kérem a t. házat, hogy az indítvány felett szavazni ne mál tiztaassék. (Zajos felkiáltások jobbfelől: E l j e n T i s z a K á l m á n.)

Az ülés végződik délután 3 óra 45 perccor.

A Rohonczy képviselő lövése.

Budapest, márczius 19.

A hosszú és izgatott ülés után a képviselők négy óra tájban kifelé mentek, midőn a löpészállal egy szűke ruhás fiatal ember szónálába eredt kormány-párti képviselőkkal. Ez ifju S o h a m o r z i l Kálmán 19 éves, realiskolai végzett növendék, Schamorzil János miniszteri fő mérnök fia, ki e hó elején vált be egyévi önkéntesnek a 13-dik huszárredbe. A kormányelnökre mondott sértő szavak után Ivánka Inre távozása intő, de Schamorzil nem engedelmeskedett. Ekkor érkezett oda R o h o n c z y Gedeon képviselő s szintén elutasította a kiabáló ifjút, de ez most sem tagította a le „mameluk”-ozta Rohonczyt, ki erre arczul üt. Schamorzil visszatüszte s ekkor Rohonczyt, ki mindig revolverrel jár, elbrántotta a fegyvert és rájött az ifjura, lábának irányozva a pisztolyt.

Roppant zsivaj, tolongás, izgalom támadt a löpészállásban. — A fiatal ember, kire többen is rátámadtak volt, össze volt verve, meg is löve, (mint később kintnt, csak könnyű sérülést kapott), de folyton éktelen dühhél szikzozódott. A nagy csoportulában mihamar megjelent Baranyi rendőrkapitány, midj Lielk rendőrfelügyelő, hogy a tényállást fölvegyék s a fiatal embert a rendőrségre kísérjék; több képviselő azonban ezt helytelennek mondta, ki je lentve, hogy a fegyverrel való sebesítés a képviselőházban történvén, itt kell végzőni az első felvételt, gr. Keglevich István pedig megjegyzi: „Mindenenek előtt orvost tessék hívni, csak aztán rendőrt!”

A sebesültet bevitték a háznagy irodába, hova képviselők is nagy számmal siettek: Schamorzil ott is folyvást dühösen kiáltozott. Rövid idő múlva érkezett orvos és megvizsgálta a sebet. A golyó Schamorzil jobb czombján érte, de a vastag téli ruha és a zaebben volt zsebkendő felfogták a golyó erejét, úgy hogy a golyó csak ke vésső b-tolt a testbe, nagyobb vérzést sem okozott és könnyen ki volt vehető. Magér keztek az önkéntes mentők is, de sege lyőkre nem igen volt már szükség. A sebesült, egy joshallgató s egy hírlapító karjára támaszkodva, elhagyta a háznagy irodát s a kapu elé rendelt bekerősiba ülve, lakására hajtott.

Ez slait a folyosókon izgatott csoport zsiabongtak, tudakozódtak a szenvedélyesen vitáztak. Még nagyobb volt a zajongás kint az utozán. Az a hír terjedt el, hogy egy kormánypárti képviselő agyonlőtt egy meghallgatót. Az izgatott ifjúság be akart nyomulni a képviselőházba s fenyegetően zajongott. Ifj. A b r a n y i Kor nélfelvilágosította a tömeget és szétoszlásra intette; de alig oszlott azét egy csoport, már másik verődött össze. Csakhamar azonban nagyobb számmal jöttek ymag az lo vas rendőrök és kordont vontaak a képviselőház elé, csak igazolmányval bírótok bcsátára be.

A rendkívüli eset hire gyorsan elterjedt az egész fővárosban, az esti lapok ki adóhivatalait forma szerint osztag alá vette a közönség. Az egyetemi ifjúság egy része pedig este felé gyűlést tartott a muzeum kertben, melynek kapuit becsukták, hogy közéjük ne keveredjék az „idegen elem”, mely a kerten kívül szorongott. Többszö sz laltak fel, természetesen szenvedélyes kifakadásokkal Rohonczy Gedeon ellen. Külön fé e indítványok merültek fel, ezek közt az is, hogy nyilatkozatot tegyenek között, melyben Rohonczy Gedeon „ortvándóását” meg belyezék és megbotránkosással utasítsák vissza. A vége az lett, hogy: „Tüntessünk! Előre a szabadelvű párti körhöz!”

Mindejzt meg is tették. Miután a „Nemzet” esti lapját és a „Pesti Hírlap”-ot elégették, megindultak. Nagy hatszázan lehet tek, de a kalpagos ifjak után nagy számmal sorakozott más fajta kísérlet is.

Legelőször a függetlenségi párt klubja előtt tartottak pihenőt, éltetve a pártot, majd ismét „le a gyilkosok”, „le a piszo lyóhóssal” kiáltásokba törve ki. A körhelyiség egyik ablakában nemokora P o l ó n y i Géza képviselő jelent meg, felszó lta a tömeget, hogy mivel a klubban éppen tanácskoztak a kérdéses ügyről, vonuljon tovább s ne zavarja az értekezletet. A sokaság folytatta, befordulva a Hatvani utczába: daloltak, kiabáltak, fütynltek. Az üzlettulajdonosok siet ek l-bocsátást ’bolt redőnyüket, a házma terek pedig nemkülönben bezárták a kapukat. Füliskettő lett a zaj a nemzeti kaszinó előtt, de to- tóponját Rohonczyrak realtanoda-utozai lakásánál érte el, hol a tömeg ne hány percre megállott. Ezután a Ferenczok térén, a koronaherceg-utczán, Krisztf téren, váczi utczán a Dorottya utczába vonultak, a szabadelvű kör helyisége előtt azonban, ha nem is jó ezantukból, megálltak, mert ka tonaság, gyalog és lovasrendőrök zárta el az utczát. Ketszer hangzott a rendőri figyelmeztető trombita-szó és a tömeg megfor dult; ugyanazon az uton ment vissza, a melyen jött pár peroz mulva ismét ott állott a függetlenségi pártklub előtt. Sok ig nem mutatkozott képviselő az ablaknál; végül E ö t v ö s Károly alakja tűnt fel egy ablakban. Eötvös ismételte azt, mit Polónyi mondott, felszólította a sokaságot, hogy széledjen szét s kiki menjen haza. A leg többen meg is tettek, de még mindig ma rad egy kisebb csoport, mely a keresepi- uton folytatja énekészó mellett a tüntetést.

LEGUJABB POSTA.

A szerb trónváltásról az újabb belgrádi táviratok a következők: A szabadelvű párt értekezlete elhatározta, hogy kifejezésre fogja juttatni S a n d o r király előtt, mily nagyra becsülji M i l á n király nemesszámú áldozatkésztségét és mily hű ragaszkodással viseltetik az új királyhoz. Az értekezlet országos pártgyűlést és zohívását határozta el a pártprogram ro formája céljából. A párt független állást

fog elfoglalni a radikálisokkal szemben s fol fogja kérni a regensséget és a kormányt, állítsa helyre az egyházi békét és helyezze vissza székebe Mihály metropolitát és az elmozdított püspököket. Végül elhatározta az értekezlet, hogy kifejezi Bizsticsnek köszönetét Iazafias működéséért. R i s z t i o s levelet intézett az értekezlethez, melyben mások meggyőződésének tüzeletben tartására és kiméletre hiva föl a párt tagjait.

Amerika uttmátuma Oroszországnak. B l a i n e államtitkár távirati uton érte sítette Eszak-Amerika paterári követét, hogy Kempinaki naturalizált amerikai polgár szabadonbocsátását követelje. Kempius kit Rowen szülővárosában, hol látogatóban volt, amerikai utlelevele daczára elfogták és Szibériába deportálták. Ha pedig Oroszország a kiadást megtagadná, ugy a követ kérje az utleveleket és utazzék el.

Táviratok.

A képviselőházról. Budapest, márczius 20. (Az „Aradi Közöny” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén az elnök sajnálatát fejezvé ki a tegnapi eset felett, felolvasatja Rohonczy levelét, melyben mentelmi jogának fellüggését kéri, hogy a bírói eljárásnak szabad kifolyása engedtessek. I r á n y i indítványt nyujt be, mondja ki a ház, hogy elvárya a bíróságtól, hogy haladéktalanul, törvény és igazság szerint itélend, bizottság küldessék ki, mely jelentést tegyen az ez esetben teendőkéről és az ily esetek jövőbeni megakadályozásáról. T i s z a Kálmán elfogadja az indítvány második részét, azon módosítással, hogy az ügy a mentelmi bizottsághoz utasításék, de az indítvány első részét elejtütni kéri, mert az mintegy utasítás a bíróságnak. O r b a n, V e c s e y, K á r o l y i Gábor, P o l ó n y i egyes részleteket hoznak fel a tegnapi esetről ki je lentve, hogy a kormánypárti képviselők a lövés után is stótték vérték a védtelen fiatal embert. Polónyi kijelenti, hogy most utólagra szól fel hosszú időre, mert lehetetlen ily többséggel szemben a küzdelmet parlamentli eszközökkel folytatni. A mostani állapotokért, isten, világ előtt Tiszát teszi teelőssé. A p o n y i Irányi indítványának csak második részét fogadják el, oiy megjegyzéssel, hogy utasításék a mentelmi bizottság, indítván ez ügyben vizsgálatot s ennek alapján tegyen javaslatot. — F e n y e s s y kijelenti Rohonczy nevében, hogy Rohonczy egy képviselőre sem emelt fegyvert. T h a l y kéri az elnököt, intézkedjék, hogy képviselők ne jöjjenek fegyverrel a házba. I r á n y i beleegyezik indítványra első részének elejtésébe, mire a ház indítványát egyhangulag elfogadják. E l n ö k figyelmezteti a képviselőket, ne jöjjenek fegyverrel a házba. P e r o s e l nem helyesli el kijelentést, mert külföldön féltremagyarázhatják. S z i l á g y i szintétől tartva hangszólja a ház általaános helyeslése közt, hogy csak egye sek elszigelték szokása fegyvert hordani ma gukkal, de ez nem a mostani állapotok ki foyása. A 25 szakasz ellen szólt, Tóth Ernő módosítványt nyujt be, hogy az ifjak a második évben folytathassák tanulmányait. Ülés előtt folyosókon rendkívül izgatott volt a hangulat. P o l ó n y i é s K r a j c s i k i v i atkozás közben összefellestek, mire Krajosik Polónyira a legnagyobb felindulás hangján ismételtlen rákiáltott: Nyomorú, bitang, pimass vagy. Ez ügyben a képviselőház nyilvános ülés után zárt ülést tartott.

A zárt ülésben K r a j c s i k kijelentette, hogy sajnálja szavait, melyek különben csak Polónyi módorára, nem becstelen tehen vonatkoztak. U g r o n k érte a házat, térjen vissza a nyugalomhoz, álljon helyre a pártok közt a kölcsönös becstelsé, tisztelet. Ehhez T i s z a Kálmán is csatlakozott. A l m á s s y felhozta a ma fentéret esetet, P u l s z k y Károly Soffer hírlapírót kérdőre vonta, mit keres ott? In tézkedést kér, hogy ilyeim ne történhessék. A ház ez ügygel, mint nem zárt üléshez tartozóval, nem foglaliko zott. — Délelőtt meg az ülés megnyitása előtt nagy csoportok képződtek az országház tájékar, minek következtében lövés, gyalogrendőrök vonult ki. Tiszát megérkezésükor abuzogáltak, kosziat leköpözték. Ülés előtt nöttön-nött a tömeg s mikor Tisza távozott a házból, egtevó abuzogban tött ki a tömeg, százak rohan ták kosziá utján, melyet megdöbáltak. A tömeget a lovasrendőrök szétszórták. Az utczákat ellálló tömeg az ellenzéki képviselőket megélejezte, a kormánypártiakat abozogolta. A muzeumkörüton „P u l s z k y Károlyt megröhanáltak, hogy megverjék. T ö r s Kálmánnak, ki P u l s z k y t védeni akarta, egy tény beuzta a fejét. Sebe nem jelen téken. P u l s z k y n a k nagy nehez sikerült távoznia. Ugyaneckor egy di j nok is megsebesült. Minthogy a tömeg ma kosul vonakodott szétoszlani, 4 órakor a muzeumi körútra katonaságot rendelték ki, é p ugy a szabadelvűkőr elé. Napfolyamában több elfogatas történt a tüntetők közül. A körúton tömeg hullamzik fel alá. A mentelmi bizottság esteli ülésében elhatározta, hogy Rohonczy szombatra megideköl. Hírlük, hogy Polónyi kihívatta Krajosikot, Kass Ivor ki lépett a mérsékelt ellenzéki körből, hogy individualis működését a párttal ne azono síták, de hiva marad a pártnak.

MAPTAR.

Márczius 21. Csütörtök. Róm káthol. nap tár: Benedek ap. Prot. nap tár: Benedek. Görög oros nap tár (márczius 9.) Szerb 40 vért. Nap kél 6 óra 2 perccor, nyugvás 6 óra 13 perccor. Márczius 22. Az Ormos-Káldár sájtópor társ gyalosa az aradi törvénnyarék előtt d. e. 9 órakor. Márczius 24. Az aradi Lloyd-társulat közgyű lése d. u. 2 órakor. Márczius 25. Az aradi önk. tüntetőkar közgyűlése d. e. 10 órakor a városházán.

A „Közöney-Egyesület” nyilvános könyvtára. (Közönyutóza 3. szám.) nyitva van kedden és szombaton d. u. 3-4-ig, és pénteken d. e. 11-12 óra között.

HIREK.

SALACZ GYULA KIR. TANÁCSOS POLGÁRMESTER BUDAPESTRŐL, HOL A MAROSI VASHID ÜGYÉBEN ÖSSZEHÍVOTT KONFERENCIÁN VETT RÉSZT, SZEGEDRE UTAZOTT A SZÁRZÉRI ARMEI TESITŐ TÁRSULAT ÜLÉSÉRE. A POLGÁRMESTER SZEGEDRŐL TEGNAP REGGEL VISSZARÉKEZETT ARADRA.

— Japán kitüntöségek Aradon. Erdekes vendégek látogatták meg az évi már ozius hóban Aradvárosát. A messze Japánból, a nagy Mikádó birodalmából jönnek s öten lesznek, mind igen előkelő ur. Először Bécsot tekintik meg s az osztrák-magyar monarchia nevezetesebb városait, de mint biztos forrásból értesülünk, lejönnek Aradra is, hol a fontosabb iparvállalatok felett tar tanak első sorban szómét. A japáni depu táció tagjai a következők: J a m a g a t h n Aritono gróf tábornok, belügy miniszter, H i r a s s a é s N a k a n u r a ezredesek, K a k s tőrzsorvos és A r a k a r a osászari tőrzsorvos.

— Az idei fegyvergyakorlatok. A honvédelmi miniszter most adott ki rendelést az idei fegyvergyakorlatokra vonatkozólag. A rendelést, mely tárgyánál fogva igen általános érdekűségű, s következők több intés kedéseket foglalja magában:

1. Az 1889. évi fegyvergyakorlatokban való részvételre kötelezve vannak az 1884, 1882. és 1880. évi sorozási évfolyamokba tartozó tartalékos tisztek és legénység; az egyéves önkéntesekből lett ama tartalékos tisztek, vagy a legénység állományába át léptet ama tartalékosok, a kiknek tartalék szolgálati kötelezettsége a tényleges szolgálattal megkezdésének hosszabb időre történt elhalasztása folytán hét évnél rövidebb időre terjed; továbbá ama tartalékos tisztek és legények, kik az elmulasztott 1888. évi fegyvergyakorlatot pótolni tartoznak.
2. A tartalékos tisztek fegyvergyakorlata 28 s a legénységé általában 13 napig fog tartani.
3. A tavaszi gyakorlatokhoz 13 nap időre a lovasági tartaléka tartozó legénység kö züll csak a volt egyéves önkénteseket hivják be. Az évi fegyvergyakorlatok vonatkozó utasítás később kiadatul.
4. Az egészségügyi csapatok ama tartalékos tisztjeinek, a kik a gyalogági lovaglási tanfolyamot megfelelő sikerrel saját köztök gúikon elévgettek, az az idő egy tartalék belü fegyvergyakorlat gyantánt számítatik.
5. A fegyvergyakorlatok alól való felmentések csak a nyilvánartási utasítás megfelelő szakaszai alapján történhetnek. A tartalékosok tanulók fölmentésére nézve az eddigi szabály és gyakorlat az irányadó.
6. A külföldön lakó tartalékosok idejökön értesítendők.
7. A tartalékosok kötelesek a fegyvergyakorlatokra kellő időben jelentkezn.
8. A fegyvergyakorlat alatt előbördülő betegség esetén a kórházban töltött idő a gyakorlat idejébe be nem számítatik. A fegyvergyakorlat előtt vagy alatt elővetett cselekményért a fogságbüntetés csak a fegyvergyakorlat után foganatosítható.
9. A hadbírósgyi vizsgálat alatt álló tartalékosok a vizsgálat befejeztig a hadcsapat béké létszámában maradnak.
10. A fatori és váltórtár csapatokhoz tartozó tartalékos legénység az idező fegyvergyakorlatra nem hivatik be. — Az időzaki fegyvergyakorlatok alól való fölmentés iránt a kérvények 14 nappal a behívás időpontja előtt nyujtan dök be.

— Halálozás. Sulyos, megmérhetetlen csapással sújtotta a sors ismét O t t r u b y a y Károlyt, az aradi kir. törvényszek ügybuzog elnökét. Anyja, O t t r u b y Károly nyugalmazott kincstári ügyész öz vege, szül. szohwanenheimi báró H r u b y Józefa urnó márczius 19-én este élte 73-ik évében elhunyt, rövid szenvedés után. A tisztas matrónát agyszékhüdes ölte meg. A boldogult nő nemcsak szivéről, jótékonyágáról városszerte ismeretes volt s így a gyás híri minden körben igaz, mely részvételt keltett. A gyászestéről a következő jelentést vetltek:

Ottrubay Károly aradi kir. törvényszéki elnök a saját, ugy neje eszl, Tedeschi Emilia és gyermekéik, továbbá testvérei Ottrubay Berta, Ottrubay Irma és férje Kábián József m. kir. földhitelesítési tisztjé, Ottrubay József fehértemplomi kir. járásbíró és neje szül. Fríz Mária a gyer mekek, nagyenyje schwanenheimi báró Hruby Augusta, nemkülönben számos rokoni nevében is fájdalomtel szívvel jelen tik felejtethetlen szeretettel édesanyjuk, illő fölég nap, nagyanyjuk és testvéreink öz. O t t r u b y a y Károlyné szül. szohwanen heim báró Hruby Jozefa, nyug. kincstári ügyész özvegyének, f. é. márczius 19-én esti 10 órakor, életének 73 ik évében agyszékhüdesben történt gyásos elhunytát. A boldogult hölt tetemét f. é. márczius 21-én d. u. 5 órakor fognak Ferdinand utca 9. sz. saját házából a felső temetőben lévő családi sírkerben örök nyugalomra tétetni; az engedelmel szemintse áldozat pedig f. évi márczius 22-én, d. e. 10 órakor fog a 66 tiszti M.ordenati atyák helybeli szentgyházában a M.ordenatiának bemutatattni. Arad, 1889. márczius 20. Aldas és béke legyen porai felett!

— A temesi alispán sajtótere K á d á r Antal temesvári lakos és volt hírlapíró ellen h o l n a p, s hó 22-én dél előtt 9 órakor tartatik meg az aradi kir.

BUDAPESTI TŐZSDE.

Márczius 20-án.

Érték	Ár
M. kir. arany. adóment. 4g . . .	101 60 101 90
" papírradék adóment. 5g . . .	94 25 94 55
M. vasuti köl. 120 frt o. é. (300 fe.) 5g . . .	145 25 146
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban . . .	145 25 146
M. 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5g . . .	99 50 100
M. 1873. kel. ár. v. szb. (els.) adóment. 5g . . .	119 120
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5g . . .	115 115 50
M. kir. nyereség-kölesön 100 frt 50 frt drbja . . .	138 50 139 50
Liszai és szegedi kölesön 4g . . .	126 50 127 50
M. k. földtm. kötvények 5g . . .	104 75 105 25
" rad. 5g . . . 1867. sz.	104 75 105
M. k. földtm. kötvények temesi 5g . . .	104 75 105
" rad. 5g . . . 1867. sz.	104 50 105 50
M. k. földtm. kötvények horvátbors. 5g . . .	104 105
M. k. földtm. kötvények erdélyi 5g . . .	104 50 105
" (100 frt) 5g . . .	98 50 99 50
Szőllődezsavált. kötv. (100 frt) 5g . . .	99 100 50
Post vár. kölesön 1870. évből 6g . . .	159 75 160
" 1871. évből 6g . . .	107 109
Budapest főr. 1880. kölesön 6g . . .	100 100 25
Budapesti bankgyes. részv. . .	100 100
Magy. ált. hitelbank . . .	281 281 50
Magy. jelz. hitel. II. kib. in. elismv. . .	99 25 99 50

Pénz	Ár
Magy. orsz. bank részvény-társaság . . .	311 311 20
Oszt. hitelintézet . . .	880 885
Oszt.-magyar bank . . .	153 155 60
I. magyar iparbank . . .	712 715
Pesti magy. keresk. bank . . .	168 17
Bécsi bizt. társulat . . .	215
Bécsi élet- s jár. bizt. társ. . .	3140 3150
Első magy. általános bizt. társ. . .	66 50 67
Fonciere pesti bizt. társ. . .	160
Magyar-francia bizt. társ. . .	945 955
Pannonia visszb. társ. . .	528 531
Concordia malom . . .	1045 1050
Első budapesti malom . . .	242 244
Erzsébet malom . . .	595 600
Hengermalom . . .	252 255
Lutza malom . . .	33 35
Molnárok és sütők malom . . .	755 760
Pannonia malom . . .	130 132
Viktoria malom . . .	175 60 176 50
"Adria" m. tengeri hajó . . .	
Álföld-fümei vasut 5g . . .	154 50 155 50
Bátaszék domb-zakány vasut 5g . . .	194 50 195 50
Déli vasut 5g . . .	142 143
Eszakkeleti vasut 5g . . .	160 50 161 60
Erdélyi vasut 5g . . .	157 60 158
Győr-sopron-ebenfurti vasut 5g . . .	232 50 233
Kassa-oderbergi vasut 5g . . .	188 189
Magyar galicziai vasut 5g . . .	246 248
M. ny. v. (sz.-győr-gráczi vasut) 5g . . .	
Oszt. államas vasut 5g . . .	
Pécs-barci vasut 5g . . .	
Pécs-barcsi vasut 5g . . .	
Tisza-vidéki vasut 5g . . .	
Oszt. dunagőzhajózási társ. . .	

Pénz	Ár
Pesti közti vaspálya . . .	403 405
Pesti közti vasp. élvezet-jegy . . .	110 215
Budapesti III. ker. takarék . . .	109 110
Országos központi . . .	452 457
Pesti hazai első . . .	7325 7525
Egyesült Budapest fővárosi takp. . .	452 455
Magyar ált. takarékp. részvény . . .	88 89
Alagut . . .	145 147
Általános waggon köles. társaság . . .	69 72
"Franklin"-társulat . . .	198 200
Ganz és társas. vasón. és gépgyár . . .	826 830
Geschwindt-féle szeszgyár . . .	330 332
Gyapjum. és biz. I. magyar . . .	246 250
Keresk. épülete . . .	675
Könyvny. mda. „Athenaeum” . . .	444 448
"Pesti . . .	1070 1100
Köszéb és téglagy. (Draseho). . .	221 222
Nemzetközi waggon-kölesön-részv. társaság . . .	59 60
Pesti építő-társaság . . .	100 101
Rimamurány-salgótarj. vasutv. társ. . .	171 172
Salgótarjáni közszab. . .	152 154
Schlick-féle vasó. és gépgyár . . .	
Schlick-féle vasó. és gépgy. II. kib. . .	
Serfőde első magyar . . .	810 820
Sertészhaladó . . .	270 274
Sós nti kőbánya . . .	
Sodium- és onotlisztgyár . . .	110 120
Szálloda-részv. társaság . . .	104 106
Téglá- és mészegető ujlaki . . .	149 150
Törk dohányrészvény . . .	
Göz téglagyár kőbányái . . .	25 255
M. jelz.-bank ny.kölcsonkötv. 4. sz . . .	20 105 50

Pénz	Ár
M. földhitelint. papírrérték 5g . . .	102 102 50
" " " 4g . . .	100 101 50
" " " 3g . . .	96 75 97 25
" " arany v. ezüst 5g . . .	125 127
" jelzálogbank . . . 5g . . .	103
" " " " " 5g . . .	101 50 102
Resbirt. orsz. földh-int. 5g . . .	102 102 50
Oszt.-magyar bank o. é. 5g . . .	101 90 102 50
" " " " 4g . . .	99 60 100
" " " " 4g . . .	99 60 100
Pesti keresk. bank . . . 6g . . .	103 103
" " " " 5g . . .	101 101
" " " " 5g . . .	101 25 101 75
Albina tak. és hitelint. . . 6g . . .	101 102

Pénz	Ár
Budapesti lánchid . . . 5g . . .	104 105 50
Loyd és tőzde-spület . . . 6g . . .	99 50
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj. . .	
Oszt. vörös-kereszt-egylet . . .	175 0 13

Pénz	Ár
Budapesti lánchid . . . 5g . . .	104 105 50
Loyd és tőzde-spület . . . 6g . . .	99 50
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj. . .	
Oszt. vörös-kereszt-egylet . . .	175 0 13

Pénz	Ár
Budapesti lánchid . . . 5g . . .	104 105 50
Loyd és tőzde-spület . . . 6g . . .	99 50
M. sz. k. orsz. vörös-kereszt sorsj. . .	
Oszt. vörös-kereszt-egylet . . .	175 0 13

Szöllő karó
és mindennemű
tüzifa, épület- és bognárfa,
a legjobb minőségben
117-13 és a
legolcsóbb árakkal
BRAUN FRIGYES-nél
ezelőtt BIZA FERENCZ-féle faraktár
nagyvárad utca 8. sz.
a pálya-udvar mellett.

Egy nagy istálló
kocsiszinnel együtt
minden órában
kiadó.
Értekezhetni Aradon, főter Neidlinger G. varrógép üzletében.

Osodálatos olcsó!

PAPLAN SZÖNYEG

Matrac

Szabadságtér 1. szám.

124-18

Fontos szőlőbirtokosoknak!

MUNK II. és FIAI
gőzfűrészgár kezelősége

MAROS-SZLATINA, pr. TÓTVARAD (Arádmegye) ajánl a t. cz. szőlő-birtokosoknak

vágott tölgyfa szőlőkarókat
egy méter magasságtól feljebb egy-egy negyedméterrel, továbbá

hasított tölgyfa szőlőkarókat
7' magasságban, minden tetszés szerinti mennyiségben, kocsiszamba vagy kisebb részekben

IGEN OLCÓSÓ ÁRON.

Szíves megkeresések a fenti céghez vagy
SCHÄFFER LIPÓT urhoz ARADON, Atzél Péter-utca 1. sz.
intéződik, hol a minták is megtekinthetők. 100-2.

M. kir. államvasutak. 97121.D.II.

Pályázati hirdetmény.

A m. k. államvasutak alulírt igazgatósága nyilvános pályázatot hirdet
15 drb. fékes fedett marhaszállító kocsi,
75 drb. fék nélküli kovácsolt vas kerekkel bíró fedett marhaszállító kocsi, és
10 drb. kézi és Wistinghouse fékkel, gőzfűtési és gázvilágítási berendezéssel ellátott közép folyosós III. oszt. személykocsi szállítására.

Az ajánlattevőre és a fent részletezett járművek szállítására érvényes feltételek, valamint a járművek vázlatrajzai az 1889. évi márczius hó 20-tól fogva az ajánlati tárgyalás napjáig naponta déli 12-2 óra közt az igazgatóság gépészeti szakosztályának D.II-u ügyosztályánál [Andrássy-ut 75. III. emelet] megtekinthetők s ezen adatak a meddig a készlet tart 5 frt 50 kr-ért az ajánlatot tenni szándékozóknak át is engedtetnek.

Az ajánlatok, melyek tetszés szerint vagy az összes fent részletezett járművekre, vagy csak azok egyes nemre vonatkozhatnak, bepecsételve és 50 kr. magyar belyeggel, valamint "Ajánlat 97191/88 szmhoz felirattal ellátva legkésőbb az 1889. évi április hó 15-én déli 12 óráig D.II. gépészeti szakosztályunk irodájában [Andrássy ut 75. III. emelet] lesznek benyújtandók.

Az ajánlatokhoz oly értelmező nyilatkozat csatolandó, hogy az ajánlattevő a szállítandó járművek szerkesztéséről, minőségéről és előállítási módjáról, valamint a szállítási feltételekről teljes tudomást szerzett, azokat feltétlenül kötelezőknek fogadja s azon esetben, ha a járművek szállítása ő reá ruháztnának, kötelezi magát azokat pontosan a rajzok és feltételek szerint elkészíteni. A járművek van és bérmentesen a m. kir. államvasutak Budapest-józsefvárosi állomásra szállítandók és az árak ennek tekintetbe vételével lesznek az ajánlatban kiteendők.

A fent részletezett járművek leszállításának véghatáridejéül az azok szállítására vonatkozó szerződésnek a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszter ur 6. nagyméltósága által történt jóváhagyása napjától számított 4 (négy) hónap határozatik meg, s a szállító köteles leendő ezen szállítási határidőnek meg nem tartása esetén minden egyes nap és minden egyes kocsi után 5 frtnyi bírságot fizetni.

A m. k. államvasutak igazgatósága fenntartja magának azon jogot, hogy tekintet nélkül a felajánlott árakra a járművek szállítását akárkire és akarmily számban biztassa, vagy hogy a szállítás átadásától egészen el is tekintsen.

Bánatpénz fejében az ajánlott járművek értékének 5 százaléka készpénzben vagy pedig állami letétekre alkalmas értékpapirokban teendő le, melyek értéke a napi árfolyam 90 százalékal azon esetben volna, ha ezen árfolyam a névértéknél magasabb volna, csakis ezen utóbbinak 90 százalékaival vétetik számitásba.

A bánatpénz ajánlati tárgya és fentkírt határideje előtti nap déli 12 óráig a m. kir. államvasutak főpénztáránál Budapest-n (Andrássy-ut 75. földszint) teendő le.

Az előírt feltételektől eltérő ajánlatok, valamint olyanok, melyek a kifizetett határidőre be nem érkeztek, vagy távirati uton tettek, végre olyanok, melyek után az előírt bánatpénz le nem tétetett figyelembe nem vehetők.

Végül megjegyeztetik, hogy a szállított járművekről befizetésre kerülő összegek után 1 tízed százaléka azaz egy pro mille a m. k. államvasutak nyugdíjára nem jogosított alkalmazottainak segélyalapja javára adományképpen le fog vonatni.

Budapest, 1889. márczius 14.

Főter 25. szám.

PAPLAN MADRATZ: SZÖNYEG
Erd. POKRÓCZ
LÓSZÓR
Fost. T O L L
Kárpitos kellékek
gyári RAKTAR

Főter 25. szám.

legolcsóbb árakban csak nálam kapható
Üzményi Tóthás Arad főter 25. szám.

Hirdetmény.

Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottságának 2327/131. 1881. sz. a. kelt és a nagymagy. k. Belügyminiszterium 54184/1881. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott szabályrendelet alapján a ház, kert, szőlő, földbirtokosok és bérlők felhívattak, hogy udvarukban, kertjükben, szőlőjükben és tanya földjeiken található gyümölcs és diszfáról, bokrok és cserjékről a hernyófészkeket és pete gyűrűket f. évi márczius 25-ig leszedessék és azokat tűzveszélyre alkalmas nem szolgáltató helyen elgöngyölítsék, tavasz és nyár folyamán alatt mutatózó hernyókat és hernyó hálótakat mutatókosukkor azonnal leszedessék és elgöngyölítsék.

Minden tulajdonos és bérlő felhívatik, hogy a mennyiben szomszédja a fennebbi kötelezettség-eleget nem tenne, azt a kapitányi hivatalnál bejelentse.

A hivatkozott szabályrendelet 4. §-a értelmében a rendes hernyózást mulasztó tulajdonosok vagy bérlők a mellett, hogy az általuk elmulasztott munkát az 6 költségre hivatalból fog elrendeltetni 25 frt erejéig s a bejelentést mulasztó szomszédok pedig 10 frt erejéig fognak az elkövetett kihágások büntettni.

A kártékony rovarokat pusztító éneklő madarak kímélése különösen ajánlatik a lakosság figyelmébe.

Arad, 1889. márczius 1.

Urbányi főkapitány